

EQ kvinnna

NÄTVERK FÖR KVINNOR I EQUENIAKYRKAN

• **Lägerrapporter
i Sverige** sid 4-7

• **Lägersommar
i Litauen** sid 13-15

Medlemstidning nr 3 • 2022

Sommar, sol och hårt arbete

I det här numret får du bekanta dig med vad som sker på sommaren i EQ kvinna.

Det blir naturligtvis en hel del läggerrapporter. Betänk, kära vänner, att bakom alla dessa rapporter ligger många timmars planering, fundering och till slut genomförande. Det gäller att hitta ledare, att finna på program, att vara en god ledare och skapa en god gemenskap där öppenhet finns för var och en, stor som liten. Det är mycket att tänka på. Ändå känns det bara fantastiskt allt det vi fått vara med om. Personligen känner jag mig bara tacksam till vår Herre för lägren. Trots svårigheter i början med att rekrytera ledare blev det ändå lika fantastiskt som det brukar och det är Herrens förtjänst.

Laisa Engblom, redaktör

Innehåll

Ordföranden har ordet	3
Läggerrapporter i Sverige	4-7
Samtal med Pattaranan Katue.	8
Thailandsgruppen.	10-11
Lägersommar i Litauen	13-15

Glöm inte att läsa om vår kvinnokonferens, sid 12 !!

Du kan också följa oss på Facebook och EQ kvinnas hemsida: www.eqkvinna.se

I REDAKTIONEN:

Annika Ahlefeldt

Laisa Engblom

Ansvarig utgivare: Walla Carlsson

Låt oss vara modiga

Det är inte så länge sedan vi sjöng "Den blomstertid..." och "I denna ljuva sommartid..." eller "Idas sommarvisa..." Då gladdes vi åt att sommaren och den goda värmen skulle komma och semestrarna skulle hägra med allt det goda och att vila i hängmattan eller plaska i vattnet vid en härlig badstrand.

Tiden går snabbt och nu får vi börja njuta av skörden av det som såddes och planterades tidigare. Har du tänkt på vad gott solmogna tomater smakar från egen skörd?

I vår bibel står det "Smaka på Herrens godhet!"

Vad innebär det för oss idag? Är det att fly från sitt hemland och komma till ett nytt land med nytt språk och alla papper som ska fyllas i och alla omflyttningar?

Har vi smakat på att vara på läger och sitta vid ett lägerbål och sjunga de välkända lägersångerna och njuta av gemenskapen och samhörigheten med varandra och andra?

Har vi beslutat att smaka Herrens godhet fullt ut?

Har vi prövat att följa och vara efterföljare till Jesus? Har vi modet att stå upp för mänskliga rättigheter och skyldigheter.

Har vi modet att kämpa för den förtryckte och ge balsam för de sårade?

Det kan någon annan göra – men inte jag. Jag vill vara bekväm och inte blanda mig i.

Vad skulle Jesus gjort? Skulle Han stått stilla och tittat på – nej Han skulle delat stunden och lidandet.

Vi vill ju så gärna vara Jesu efterföljare – men vågar vi?

**Walla Carlsson,
ordförande**

EQ kvinna

nätverk för kvinnor i Equmeniakyrkan

EQ kvinnas styrelse

Ordförande

- Walla Carlsson, Karlskrona • 073 – 354 02 89

Ordinarie ledamöter:

- **Vice ordförande:** Maria Dahlborg Bergkvist, Tranås.
- **Sekreterare:** Gun-Britt Edvardsson, Säffle.
- Annika Ahlefeldt, Stockholm
- Laisa Engblom, Väderstad
- Elisabeth Englund, Gränna
- Jesica Ericsson, Bankeryd
- Lillemor Hårdstedt, Åmål

EQ kvinna • Box 140 38 • 167 14 Bromma

Vad gjorde du i somras?

Jag kan i alla fall berätta att jag har varit på två helt olika men fantastiska läger, det vill säga mammabarn-läger.

Först åkte jag iväg till Rimforsa och Liljeholmens folkhögskola. Det är inte folkhögskolan du ser här ovan utan herrgården. Vi bodde i en annan byggnad där ledarna fick sova på nedre plan och mammorna på det övre. Orsaken till det var att det var lättast att ta sig in och ut där.

Tyvärr var det två familjer som av lite olika orsaker inte kunde komma på lägret, men vi hoppas de kan komma med nästa år istället. Denna gång blev det fyra mammor och nio barn som var med på Rimforsalägret. Även om vi hade kunnat varit fler blev det en jättefin grupp. Barnen hittade varann genast och mammorna och ledarna kom varandra närmare efter första mamma-samtalen.

För er som inte känner till hur lägren går till kan vi berätta att det finns flera viktiga delar av dessa läger. På förmiddagen ska mammorna få känna sig helt lediga och kunna samtala

och finna tid att fundera över livets stora frågor. Barnen är då tillsammans med sina fritidsledare. Även om det inte var så många barn var det olika åldrar och det krävde ganska mycket av våra fritidsledare som både pysslade tillsammans med barnen och pysslade om dem på olika sätt. Omsorgen om varandra stod verkligen i centrum.

En familj var från Ukraina och mamman kunde inte så mycket svenska men uppfattade en hel del med hjälp av googleöversättning. Ibland är verkligen tekniken till hjälp.

Sista kvällen hade vi en veklilig festkväll och barnen dukade och fixade hattar till stora och små. Vi åt tacos och lekte lekar innan vi hade en skön avslutning på kvällen.

När jag åkte hem från lägret kände jag mig trött men lycklig. Hela midsommarhelgen sov jag i stort sett bara för att kunna ladda om och sedan ta mig an nästa läger på midsommarsöndagen. Då gick färden till Framnäs utanför Gränna.

Laisa Engblom

AKTUELLT • AKTUELLT • AKTUELLT • AKTUELLT • AKTUELLT • AKTUELLT • AKTUELLT • AKTUELLT • AKTUELLT

Dans för försoning och enhet

Under sommarens sista skälvande dagar, från 31 augusti till 8 september, höll WCC, Kyrkornas världsråd sitt elfte världsmöte i tyska Karlsruhe.

Temat: Kristi kärlek ger världen försoning och enhet. Alla svenska medlemskyrkor var representerade, liksom kvinno- och ungdomsförbund. Bilden av dansande ungdomar under ett förmöte i Karlsruhe.

Foto: Albin Hillert/WCC

Gemenskap och glädje på Framnäs

Gemenskap, glädje och värme. Det sammanfattar i mångt och mycket årets mamma-barnläger på Framnäs. Här förkroppsligas under några dagar det berömda citatet "It takes a village to raise child" alltså att det krävs en by för att uppfosta ett barn.

Här är varmt både bildligt och bokstavligt. Det är runt 30 grader och stekande sol när jag och de andra mammorna och barnen stiger av bussarna vid Gränna för att bli upphämtade för vidare bilfärd mot lägergården.

Förutom jag och mina två barn deltar fyra andra familjer från olika delar av landet. Gemensamt för oss alla är att vi är ensamstående mammor på hel- eller deltid. En del av oss har en kämpig vardag där det inte finns någon avlastning eller några tillfällen till avkoppling och återhämtning. Andra har trassliga relationer till barnens andra föräldrar. Eller har en liten eller icke närvarande släkt.

Nu ska vi äntligen få lite andrum. Här är det någon annan som handlar, lagar maten och diskar. Här kan barnen springa rakt ut på gräsmattorna och leka när de blir otåliga. Och här finns både ungdomsledare och vuxna som leker och pysslar med barnen medan vi får egen tid till samtal med både varandra och lägerledare.

Här finns tid till bad, lekar, gemenskap och andakt. Här är det varje dag andra vuxna och ungdomar som ser barnen, som leker med dem och som lyssnar på dem. Både personal och andra mammor.

Många mammor har rest långt för en stunds vila. Åsa har kommit ända från Umeå med sin 6,5-årige son.

– **Jag tycker** det är fantastiskt att få vara på en lägergård och vara så många vuxna. Att se mitt barn trivas så med andra barn och bara få vara i den där storfamiljen som jag drömmer om, säger hon.

Sedan är det väldigt fint att vi mammor får egen tid att sitta i samtal med varandra på förmiddagarna och utbyta erfarenheter. Och att se att man inte är ensam.

Barnen på lägret får snabbt egna och nära kontakter till nya vuxna och ungdomar. Mina barn kan inte få nog av lekar, spel och samtal med ungdomsledarna – någon som är äldre men ändå inte som en förälder.

Min 8-åring får också en alldeles särskild kontakt med en av pastorerna när hon under kvällsandakten berättar om betydelsen av de olika pärlorna i Frälsarkransen. Och för Åsas son skapas en speciell närhet när han och en av lägerledarna sjunger och spelar musik.

Sång, glädje, sommar och vackra vyer är några av ingredienserna på Framnäslägret.

Men att vara många innebär också utmaningar.

– Det blir ganska stimmigt och det blir ju konflikter och friktion när man är många. Det är baksidan av en storfamilj, men vi redde ut det, säger Åsa.

Efter fem dagars gemenskap, aktiviteter och värme är många trötta. Ändå är det svårt att slita sig. Mina barn säger att de vill att alla ska bo här på lägret, att de inte vill åka hem. Åsa önskar att lägret hade varat längre.

Det tar ju några dagar att landa så jag hade gärna sett att det var två dagar till, säger hon.

Skulle du åka igen?

– Absolut, gärna.

Anna, lägerdeltagare

Ukrainska kvinnor och barn på läger i Jämjö

Med många frivilliga insatser och finansiellt stöd från Equmeniakyrkan arrangerade ett gäng entusiaster från blekingska Vallby ett läger för ukrainska mammor och barn i början på juli.

– Vi ville göra något för alla kvinnor och barn som kommit till Sverige, säger Göran Nordenberg från Equmeniakyrkan i Vallby, en av dem som ledde lägret på Olsängsgården utanför Jämjö.

I Equmeniakyrkan i Vallby samlar man in mycket kläder och förnödenheter, som sedan går vidare till både Ukraina och Litauen.

Men under de senaste månaderna har många ukrainska flyktingar fått möjlighet att själva komma till kyrkan och hämta ut det man behöver.

– Hit har vi välkomnat många, och fått möjlighet att lära känna en del, berättar Göran Nordenberg.

– Många som kommer hit har ju släkt här, men de flesta är helt ensamma och vi förstod att de skulle uppskatta att få

komma bort från en tung verklighet några dagar, fortsätter Göran.

– Då började vi fundera på om det var något vi kunde göra.

Det blev alltså ett fyradagarsläge på Olsängsgården, från måndag till torsdag lunch.

– Vi kunde inte gärna låta bli att göra det något, säger EQ kvinnas ordförande, pastor Walla Carlsson, som varit med och arrangerat lägret.

Och genväret blev stort. Ett 50-tal ukrainare deltog i detta läger, med sång och dans, bowling, lekar, bad och till och med cruising i gamla veteranbilar.

Själva Olsängsgården, hade man fått låna gratis de här dagarna och varken volontärer eller tolkar fattades.

– Vi hade väl sex-sju volontärer som jobbade. Det är så många som vill hjälpa till på olika sätt, för vi vet alla att nästa gång är det kanske vår tur och det här är det enda vi kan göra, förklarar Göran. Han berättar att en av tolkarna är gift med en ryska, och en är ryss och gift med en svensk.

Foto: Walla Carlsson

– I Ukraina har man behållit ryska sida vid sida med ukrainiskan, till skillnad från till exempel Estland. Därför förstår nästan alla ryska i Ukraina.

Han är nöjd med hur lägret utvecklade sig, och de nya kontakter det gav.

– Under de här dagarna har vi kunnat sluta tänka på allt som händer i Ukraina, sade Alina Djachenko, som var på lägret med sin son Maxim, till lokaltidningen Sydöstran, som var på plats och gjorde reportage om lägret.

– Barnen får möjligheter att träffa andra barn och kanske bli vän med någon av dem. De har fått leka lekar som de tidigare inte har lekt och pröva andra nya saker, berättade hon.

– Vi har sjungit och haft andakter och vi har varit på Saltö, på lekland, spelat bowling och gjort egna tryck på tröjor. Efter morgonsamlingen var vi igår och badade och sen har de åkt fina gamla bilar, som en sponsor kom hit med, berättar Walla Carlsson. En annan sponsor levererade tio pallar med blöjor, som naturligtvis mottogs med stor glädje av alla mödrarna.

Men på lägret fanns inte bara mödrar. Här deltog också en mormor: Olga Kirislaw.

Hon kom ensam till Sverige med sina tre barnbarn i början av mars efter en tågresa genom hela Polen. Hon berättar att barnbarnen, som är fem, tio och tretton år gamla, har hunnit börja i skolan i Karlskrona, och att tiden på Olsängsgården varit väldigt roligt för både henne och barnen.

– Men detta har varit väldigt roligt för oss också, poängterar Göran tillsammans med hustru Ing-Marie.

– Vi har också fått lära oss mycket nytt och fått nya vänner.

Annika Ahlefeldt

FOTNOT: Andra församlingar som arrangerat läger, eller sommarversamheter för ukrainska mammor och barn är bland andra Centrumkyrkan i Kungsör, Elimkyrkan i Eskilstuna, Enebykyrkan, Equmeniakyrkan i Tumba, Equmeniakyrkorna i Nybro och Höör, Västkostgården, Equmeniakyrkan Alingsås och Ljurhalla. Samtliga har fått ekonomiskt bidrag från Equmeniakyrkan centralt.

Att få åka veteranbil var en av lägrets höjdpunkter.

Blågula hjärtan.

Foto: Walla Carlsson

Foto: Walla Carlsson

”Kvinnor måste bli medvetna om sina möjligheter”

– samtal med Pattaranan Katue

Framför mig sitter en kvinna som direkt ger en utstrålning att här är en person om vikt sitt liv åt att tjäna Gud och sina medmänniskor. Jag har ett samtal med Pattaranan Katue eller Pe som hon kallas. Hon är pastor i Karen Baptist Convention och är ledare för Karen Development and Service Foundation i Chiang Mai, norra Thailand.

Hennes arbete är att administrera och samordna olika projekt som kyrkan driver och framförallt kvinnoprojekt. Eku-
meniakyrkan stöttar två projekt som vänder sig till kvinnor, och som kopplar kvinnors situation med klimatförändringar.

Det ena projektet handlar om kvinnors möjligheter och miljö och att ställa om till ett hållbart samhälle. Tio byar i ett fattigt område har valts ut och det är kvinnorna man vänder sig till. Pe påpekar ett antal gånger under vårt samtal hur viktigt det är att ha projekt som vänder sig till kvinnor, då det är kvinnan som håller ihop familjen.

Projektet startar med att försöka få kvinnorna att bli medvetna om sina möjligheter, de har inte rätt plats i familjen som jämlikar. De förstår inte vilken tillgång de är och att de kan förändra samhället. Därför vill man utmana kvinnorna att ställa sig upp och ta plats och utvecklas. Det gäller att förändra tankesättet och traditionen att män inte tillåter att kvinnor tar plats.

I miljödelen uppmärksammas klimatförändringarna som märks mer och mer även i denna del av världen. Regnen är mer opålitliga och kommer inte alltid när de brukade komma. Vattnet behövs på sommaren för att kunna vattna grödorna. För att ha en jämnare vattentillgång under året, uppmanas kvinnorna att bygga dammar. Då finns vatten även under den torra tiden på året.

Det andra projektet som Eku-
meniakyrkan stöttar handlar om mänskliga rättigheter, också detta kopplat till miljötank. Många i folkgruppen karener bodde i i områden som staten omvandlat till nationalparker. Då flyttas hela byar till andra områden. Människor som bott och brukat jorden i generationer på en plats rycks upp och har i stort sett ingenting.

Det största problemet är att nästan ingen har papper på sin mark och har svårt att bevisa att de bott där innan det blev nationalpark. Här försöker projektet hjälpa människorna att få fram handlingar och bevis på att de har rätt till sin mark. Även i det här projektet lärs miljötank ut. Enligt tradition hugger man ner träd, bränner marken och odlar. Det gör att marken på sikt blir utarmad. Det nya sättet som kallas ”grow forest farming” innebär att man planterar olika sorters träd och odlar andra grödor under dem. I kretsloppet odlas också växter som bland annat ger kväve till jorden. Gräs sås för att förhindra erosion.

Båda dessa projekt känns mycket rätt i tiden då klimatförändringarna ökar i alla delar av världen. Vi vet också att ett av de mest framgångsrika sätten att bekämpa fattigdom är att utbilda människor och ge kvinnan en mer framskjuten position.

Jag ställer frågan om fadderprojektet som EQ kvinnas medlemmar och vänner stöttar. Vad tycker hon om att man skickar små barn till internat? Åh, säger hon; jag tycker det är jättebra. Jag har själv gått på internatskola när jag var liten. Visst var det svårt att vara hemifrån men jag visste att det kunde ge mig en bra framtid. Fadderprogrammet är en bra investering för framtiden för de som går där. Fortsätt och sluta inte att stötta dem.

Vi börjar avsluta samtalet men kommer in på hennes församling. Pe tillhör en liten församling som finns i ett mindre trevligt område. Någon fick en idé att nya människor kunde nås genom praktiskt arbete. Så församlingsmedlemmarna plockar skräp i grannskapet runt kyrkan en gång i månaden. Det ger många tillfällen till att sprida budskapet om Jesus Kristus och inbjuda människor till kyrkan.

Jag tackar Pe för att hon tagit sig tid att samtala och inser att tiden gått väldigt fort. Jag slutar med att fråga henne om det finns något projekt som EQ kvinna kanske skulle kunna bli delaktigt i. Hon lovar att tänka på frågan och återkomma.

Text och foto: Maria Dahlborg Bergkvist

I EQ kvinnas monter kunde man köpa lotter och vinna fina priser. Här kunde man också köpa varor från Ecuador och Thailand. Fr.v Laisa Engblom, Gun-Britt Edvardsson, Maria Dahlborg Bergkvist och Walla Carlsson.

På kyrkokonferens

Det är klart att EQ kvinna fanns med på Eku-
meniakyrkans konferens i Värgårda! Vår utställningsmonter besöktes flitigt. Många funderade över vilka vi är och vad vi gör och vi fick chansen att presentera oss.

Den vanliga frågan är: Vad ska vi ha en sådan förening till? Ska vi inte lösa problemen män och kvinnor tillsammans? Faktum är att trots att det är år 2022, så behöver kvinnofrå-

gorna lyftas fram. Vår uppgift är att belysa situationen för kvinnor i världen och det gör vi genom vårt arbete i Thailand, Litauen och Kongo. I Sverige vill vi vara opinionsbildare, och även stötta familjer i Sverige som har det jobbigt.

Kom med du också och jobba för kvinnor i världen!

Laisa Engblom

LÄSVÄRT • LÄSVÄRT • LÄSVÄRT • LÄSVÄRT • LÄSVÄRT • LÄSVÄRT • LÄSVÄRT •

Något av det bästa jag vet under sommaren, är att få tid att läsa eller lyssna på böcker. Det är något speciellt när man kan sitta ute, och allra helst i hammock, när temperaturen är lite lagom, och det inte är för varmt. Då njuter jag.

Av en slump hittade jag fantasyboken Stjärnklart skriven av Lars Wilderäng, och sögs genast in.

Det är en serie på tre böcker men det är bara den första som är värd att läsa. Boken beskriver vad som skulle hända i Sverige om elförsörjningen tar helt slut, när logistiken inte fungerar, det inte går att få tag i olja/bensin och samhället kollapsar.

Den här boken ställer allting på sin spets och gör att jag som läsare måste tänka efter. Det kanske är en osannolik intrig, men den var nyttigt att läsa och fundera över vad som skulle kunna hända.

Laisa Engblom

EQ kvinnas Thailandsgrupp arbetar att ge barn från bergsfolket Karen möjlighet till skolgång och utbildning. Genom våra elevhem får barnen möjlighet att gå i bra skolor och samtidigt ha ett socialt sammanhang och en familj, trots att de är långt hemifrån.

Att arbeta för en bättre värld

– tankar från en Thailands-volontär

Du är ung, du har tro, du vill vara med och förändra världen till det bättre. Du får möjligheten, att där nöden är stor, och glädjen likaså, finna meningsfulla arbetsuppgifter och samtidigt finna dig själv. Tillsammans med människor du inte hade en aning om tidigare, arbetar ni sida vid sida för utbildning, kunskap om hur man skapar mer hälsosamt liv och ett mer rättvist samhälle. Maskmedel och antibiotika förde vi med oss ut i byarna tillsammans med kunskap om hur man byggde enkla toaletter. Hälften av karenbarnen dog innan de var fem år, så det var enkelt att se uppgifter och resultat.

Men vad för jag med mig mer? En tro på den ende Guden och ett västerländskt sätt att leva?

Tänkarna snurrade och jag insåg med någon slags ödmjukhet, att det som är naturligt för mig, de snabba lösningar jag ser på olika problem, är inte alls så säkert de bästa i ett nytt sammanhang.

Privat bild

– Vad är hållbart i norra Thailand?
– Min tro på en högre makt hur landar den i denna kultur, bland dessa människor som lever i en animistisk tradition?
Jag fann min väg. Jag kunde med frimodighet berätta om en Gud som inte straffade. Om den makt som vill människans väl. Om vikten av utbildning och att skapa sitt liv utifrån kunskap. Om att det finns möjligheter till hållbart rättvist liv som gäller lika för alla.

Kort om mitt uppdrag

Jag läste thai på en språkskola i Bangkok. Kom till min tjänst som sjuksköterska och ansvarig för baptisternas fadderverksamhet i Mae Sariang där jag var ensam svensk när Liljeströms lämnade. Jag arbetade på det lilla sjukhuset där det fanns två läkare och två sjuksköterskor som kunde engelska. Resten av alla i hela samhället pratade bara thai och bergsfolkens olika språk. Att inte kunna konversera på engelska var bra för mig och jag utvecklade språket varje dag. Allt verkar fastna när man är lite över tjugo år.

På sjukhuset hade vi mottagning varje vardag och om jag arbetade kväll var man ansvarig för de tio vårdplatser som ofta var fullbelagda. Det var malaria, magsjukor, ormbett, nyförlösta och ganska ofta personer som låg inne för drogavvänjning. Var tredje vecka var jag ute med det uppsökande hälsoteamet. Vi for med landrover till vägen tog slut och sedan vandrade vi i bergen mellan byar som ingick i hälsoprogrammet. Tre olika rutter gjorde att vi nådde dem med jämna mellanrum. Vi sov alltid på byhövdningens veranda och det

Eva Quist Engström i sitt hem i Mae Sariang.

var också där vi hade våra mottagningar. Blodtryck, magont, maskmedel till barnen och vaccinationer.

– Eva, exakt hur många dagar dröjer det när du åkt till ditt land, tills du kommer tillbaka?

Mycket av min tid efter arbetet som sjuksköterska spenderade jag med de trettio barnen och ungdomarna som bodde på elevhemmet. Läsläsning, fotbollsmatcher, fixa förbättringar i sovsalar och kök. Utflykter till både gudstjänst i Tung Praow och vattenfall och roligheter.

En kväll satt vi på verandan och Pealong, „som var föräldralös och sju år satt nära mig. Jag hade berättat att nu skulle jag snart åka tillbaka till landet jag kom ifrån. Då frågade han mig en fråga som jag burit med mig genom livet.

Stora mörka frågande hoppfulla ögon. Vad svarar man? Vad svarade jag? Jag sa som det var, att han inte kunde vänta sig att jag skulle återkomma. Jag sa att jag skulle tänka på honom ofta och önska att han genom att gå i skola här kunde

skapa sig ett bra liv. Att vi i Sverige inte skulle sluta att bry oss om honom och barnen på elevhemmet.

Alla vi som vill göra något gott för världen kan och behöver inte ge sig iväg till andra länder. Hur viktigt det är att vi, där vi står och lever, arbeta för det vi tror på. Det kan vara att skicka pengar till nyttiga projekt, att se grannen eller den flykting som behöver dig där du bor.

Jag ser tillbaka på fadderprogrammet och kan utvärdera att det är ett förändringsarbete jag tror på. Det ger folket på plats, verktyg att skapa sig en framtid. Jag vill tacka alla er faddrar för att ni också levat samma budskap och genom att låta generation efter generation växa upp och ta med sig nödvändig kunskap för att bygga ett rättvist hållbart Thailand, där karenerna är en naturlig del i samhället.

Vänlig hälsning Eva Quist Engström

Detta är Thailandsgruppen inom EQ kvinna

– vi som ansvarar för fadderarbetet i Sverige:

HELENA FACCHINI
Ludvika • Pastor
Thailand 1979-98

EWA SKEPPSTEDT
Älvdalen • Farmaceut
Thailand 2001-2008

INGVAR SKEPPSTEDT
Älvdalen • Socionom
Thailand 2001-2008

ERIKA WESSBO
Linköping • Lärare, affärsutvecklare
Thailand 2001-2002

LENA ANDERSSON ÄNGSÄL
Göteborg • Diakon
Thailand 2004-2005

EVA QUIST ENGSTRÖM
Umeå • Chef inom akutsjukvården
Thailand 1983-85

EN FRAMTID OCH ETT HOPP

Konferens för kvinnor

”Jag ska ge er en framtid och ett hopp”
Jeremia 29:11

- Tid:** 7 – 9 oktober 2022
- Plats:** Birgittasystrarna, Burev.12, Djursholm
- Kostnad:** 1 200 kr. Helpension från fredag lunch tom. söndag lunch.
- Anmälan senast:** 26 september till Walla Carlsson
walla.1950@gmail.com eller 0733 540 289.
- Talare:** Annika Östberg, som haft ett brokigt liv, men fann hopp och framtid.
Karin Wiborn, biträdande kyrkoledare i Equmeniakyrkan.
Gunilla Eliasson, missionär i Ecuador.
Med flera.

Konferensen startar fredag 7 oktober kl 12.00. Lunch serveras kl 13.00.
Konferensen avslutas vid lunch söndagen den 9 oktober.

På programmet: Seminarier, tid för samtal och gudstjänst på söndag förmiddag med medverkan av EQ kvinnas styrelse. Program för helgen fås vid ankomst. Gästhemmet har begränsat antal platser, så anmäl dig så snart som möjligt.

**Väl mött!
Välkomna!**

Tårtor, lek och pyssel, allt hansas med i Paceriaukste.

Vänskap och gemenskap stod på programmet.

Vi och våra vänner

– barn och ungdomsläger i Paceriaukste

Så var det dags för det stora barn och ungdomsläget i Paceriaukste. I år med temat ”Jag och mina vänner”. Lördagens familjedag hade temat ”Jag och min familj.”

Så mycket var sig likt och efterlängtat. Tältet från Tältmissionen i Tyskland fanns där med medarbetarna Hans-Martin och Bernd. Detta är en fantastisk stor gåva att de är med och ger av sin tid och sin ekonomi.

Maria Dahlborg Bergkvist har gjort och inköpt den mesta maten som behövdes. Tacos gjorde Walla Carlsson i ordning. Här vill vi också rikta ett stort och innerligt tack till vårt Dea projekt som hjälpt till med grillkorvar med mera.

Alla lägerdeltagare tyckte att maten var mycket god.

Alla barn och ungdomar bodde i tält utanför det stora tältet. Våra Pagalbosarbetare stod för programmet och

våra medhjälpare var behjälpliga med disk och liknande. Hans-Martin och Walla, med tolkning av Regina, stod för morgon- och aftonandakterna. Vi utgick från Bibelordet och egna upplevelser.

Sista kvällen bjöd vi in dem som ville och önskade personlig förbön.

På söndagseftermiddagen hade vi den stora avslutningshögtiden med sång och musik, prisutdelning, Gudsordet, kyrkfika med hembakat och tack.

2023 kommer att hållas 20 års jubileum – vi får börja planera nu – vill du vara med?

Text och foto: Walla Carlsson
Maria Dahlborg Bergkvist

Sol och bad med familjen i litauiska Sventoji

De har längtat hela året. Och nu är det äntligen dags. Den abonnerade bussen hinner knappt bromsa in på parkeringen, innan förväntansfulla barn väller ut över campingområdet.

Det blir många kramar i ett rusigt återseendets glädje innan det blir dags för välkomstlunch på familjecampen i litauiska Sventoji.

Det har pågått i många år, detta läger. Men riktigt hur länge, tycks ingen veta säkert.

Jag har i alla fall varit här nästan varje år under min barndom, man kan säga att jag vuxit upp här, säger 20-åriga Ausrine, som går på musikkonservatorium i Tyskland under terminerna. Här i Sventoji är hon numera lägre violinist, en roll hon över- tagit från sina föräldrar.

Hennes mamma Daiva Razgaviene, som bland annat försörjer sig som fiollärare, och spelar i filharmonikerna i Panevezys, är numera en av lägerledarna. Även Ausrines syster Agne med familj deltar på lägret, även om hon lagt fiolen på hyllan, och istället jobbar som revisor.

– Jag gick också på fiolskola, men sen var min musikkarriär slut, skrattar hon och pussar dottern, innan hon, och alla andra slår sig ner i gröngräset för att lyssna på syster Ausrine som spelar Mozart vid kvällsamlingen. Ausrine översätter

Ausrine med mamma Daiva, stod för fantastisk musik lägret igenom.

också mellan engelska och litauiska och arrangerar en och annan lek däremellan.

Förra årets bibelbingo, som gick över stock och sten, har ingen glömt.

I år är de gemensamma aktiviteterna något nerskrivade, även om t-shirtmålning, pärlning, andakter och lekar ändå hinns med. Men värmen lockar till havet och baden i de bräckta vågorna. Baltikums oändliga vita stränder är som vackrast här, med sina glest bevuxna sanddyner där soldyrkarna tar skydd mot vinden under blåsiga dagar.

Ofta piskar vinden upp vågorna i det långgrunda vattnet där badare i alla åldrar hoppar upp och ner, övervakade av stränga strandvakter. I högtalarna ropas meningslösa varningar ut om badförbud för dem som druckit alkohol eller intagit narkotika. Det är viktigt att inga badgäster råkar illa ut. Här på Litauens riviera är man rädd om sitt rykte.

När vinden avtar och värmen stiger fylls stränderna snabbt. Men i år lyser ryssarna med sin frånvaro och sammanlagt har kriget och Litauens utsatta läge gjort att turisterna minskat med ungefär två tredjedelar, tippas en hotellägare.

Men deltagarna på familjecampen är här som vanligt. De kommer från metodistförsamlingen i Panevesys, 20 mil bort, och många kämpar med drog- eller alkoholberoende, med psykisk sjukdom, arbetslöshet och fattigdom. Då är de hett efterläng- tade fem dagarna i Sventoji den enda, och möjligen bästa, semester man kan få.

– Det är många som vill vara med, och deltagarna väljs ut efter behov. Somliga är nya, andra återkommer år efter år.

Som Ilona och Virgis med sönerna Laimis, Emilio och Joris.

– Jag hade 12-timmars arbetsdagar, till slut orkade jag inte längre. Och det fungerade inte med barnen. Så nu är jag hemma med dom, men jag hoppas kunna bli målare jag också, säger hon, innan familjen försvinner på utflykt.

Och medan lägerdeltagarna solar och badar eller vandrar runt i badorten, som frestar med glasstånd, spunnet socker, tivoli och bärnsten för dem som har råd, lagar lägerledningen mat.

– Det är en stor del av lägret. Vi har förberett och tagit med oss den mesta maten från Sverige, den håller högre kvalitet, och blir en välkommen omväxling, säger Lena Karlsson och rör om i korvgrytan. Både den, kycklinggrytan och tacofärsen är medtagen i kylskåp och frysväskor i lastbil från Sverige.

Liksom smör, bröd, lakan, hygienartiklar, kaffe, toalettpapper och allt annat som kan behövas i alla campingstugorna.

Vissa aktiviteter återkommer varje år. Tacokvällen är förstås ett måste, liksom grillkvällen och väffelfikat. Och så den hem- liga vännen förstås. Ängeln som gör något extra för sin ut- valda medmänniska. En chokladkaka eller två. En extra kram, en frukostkorg eller en kopp kaffe sådär utan anledning

På lägret i Sventoji, på Litauens riviera, kan nästan allt hända.

Text och foto: Annika Ahlefeldt

Grillkvällen är populär, i stark konkurrens med tacokvällen.

Sventojis fantastiska stränder är väl besökta av människor från grannländerna och Östeuropa. Mera sällan hittar några svenskar vägen hit.

Vi är medlemmar i

- **WFMUCW** (World Federation of Methodist and Uniting Church Women), Världsfederationen för Metodistkyrkans kvinnor.

- **EBWU** (European Baptist Women's Union), en baptistisk organisation för kvinnor i hela Europa som i sin tur är en av sju delar av **BWA Women's Department**.

Medlemsavgifter 100 kronor betalas in till bg 803-8382. Du kan också Swisha in din medlemsavgift på 1230915751. Glöm inte meddela namn och ort.

bankgirot

INBETALNING/GIRERING AVI

Betalningsavsändare		Betalningsmottagare	
		EQ kvinna	
		Inbetalningsavgift (ifylls av banken)	

Belopp kronor

öre

Till bankgirot (ifylls alltid)

8 0 3 - 8 3 8 2

#

#

8038382 #45#